

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Anheuser-Busch, Incorporated

Predlogi tožee stranke

- razveljavitev izpodbijane odločbe drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 14. junija 2006;
- zavrnitev prijave besedne znamke „BUD“ št. 1 603 539 za označitev proizvodov iz razredov 32 in 33;
- posredovanje odločitve Sodišča prve stopnje UUNT-ju;
- naložitev plačila vseh stroškov postopka družbi Anheuser-Busch.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Anheuser-Busch, Incorporated

Zadevna znamka Skupnosti: Besedna znamka „BUD“ za izdelke iz razredov 32 in 33 — prijava št. 1 603 539

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Tožeča stranka

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: Pravica do označbe zaščitenege porekla „BUD“ za označitev piva

Odločba oddelka za ugovore: Ugovor se zavrne

Odločba odbora za pritožbe: Pritožba se zavrne

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 62(1) Uredbe št. 40/94 ⁽¹⁾ kot tudi pravila 20 Uredbe za izvedbo št. 2868/95 ⁽²⁾, saj odbor za pritožbe ni pristojen za odločitev o veljavnosti označbe porekla, na katero se sklicuje tožeča stranka v okviru ugovora. Ravno tako navaja, da predstavlja znak „BUD“ označitev zaščitenege porekla, ki je zavarovano tako v Franciji kot Avstriji. Tožeča stranka se med drugim sklicuje na nepravilno uporabo člena 8(4) Uredbe št. 40/94 saj po njenem mnenju označitev porekla „BUD“ dobro predstavlja znak, ki se uporablja v gospodarskem prometu.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str.1).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL 1995, L 303, str.1)

Tožba, vložena 29. avgusta 2006 — REWE-Zentral proti UUNT (Port Louis)

(Zadeva T-230/06)

(2006/C 261/40)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: REWE-Zentral AG (Köln, Nemčija) (zastopnika: M. Kinkeldey in A. Lehmann, avocats)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi tožee stranke

- razveljavitev odločbe prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 21. junija 2006 (zadeva R 25/2006-1), glede prijave znamke Skupnosti št. 003 664 133 PORT LOUIS;
- naložitev plačila stroškov UUNT.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: Besedna znamka „Port Louis“ za proizvode iz razredov 18, 24 in 25 (prijava št. 366 4133).

Odločba preizkuševalca: Zavrnitev prijave.

Odločba oddelka za pritožbe: Zavrnitev pritožbe.

Navajani tožbeni razlogi: Tožeča stranka se sklicuje na kršitev člena 7(1)(b) in (c) Uredbe Sveta št. 40/94 ⁽¹⁾ z obrazložitvijo, da se prijavljena znamka lahko registrira, ter kršitev načela spoštovanja pravic do obrambe.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL L 11, str. 1).

Tožba, vložena 30. avgusta 2006 — Kraljevina Nizozemska proti Komisiji

(Zadeva T-231/06)

(2006/C 261/41)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Kraljevina Nizozemska (zastopnika: H. G. Sevenster in D. J. M. de Grave)

Tožena stranka: Komisija Evropskih Skupnosti

Predlogi tožee stranke

- Odločba Komisije C(2006) 2084 konč. z dne 22. junija 2006 o ad-hoc ukrepih, ki jih je sprejela Nizozemska za namene financiranja nizozemskih javnih radijskih in televizijskih postaj, v postopku državne pomoči C 2/04 (prej NN 170/2003) naj se razglasi za nično, z izjemo njenega člena 1(3);
- Komisiji Evropskih Skupnosti naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka se najprej sklicuje na kršitev člena 88(2) ES in kršitev pravic obrambe, saj naj bi se Komisija v svoji odločbi občutno odmaknila od odločbe z dne 3. februarja 2004⁽¹⁾, s katero je začela formalni postopek preiskave. Tožeča stranka nadalje trdi, da sta bila predmet preiskave in metoda izračuna za določitev prekomernega nadomestila spremenjena.

Drugič tožeča stranka navaja, da so bili člen 88(1), (2) in (3) ES, člen 1(b) Uredbe št. 659/1999⁽²⁾ in člen 253 ES kršeni s tem, da je Komisija napačno razlagala in uporabila pojma nova pomoč in veljavna pomoč.

Tožeča stranka trdi, da je Komisija napačno opredelila plačila iz določenih skladov in rezerv kot novo pomoč. Pri tem naj ne bi upoštevala, da so ta plačila prav tako kot običajno financiranje javnih radijskih in televizijskih postaj del medijskega proračuna in niso dodatna javna sredstva. Tožeča stranka trdi, da edina razlika, namreč da so bila ta plačila dana na razpolago za posebne namene, ne more biti razlog, da bi se ta plačila obravnavalo drugače kot preostalo javno financiranje.

Tožeča stranka nadalje navaja, da je Komisija poleg tega neustrezno uporabila pojem veljavne pomoči s tem, da je povračilo dela rezerv ločene regionalne javne radijske in televizijske postaje usklajevalnemu organu, NOS, opredelila kot novo pomoč NOS. Po mnenju tožeče stranke so zadevne rezerve nastale iz letnega financiranja, pri katerem gre za veljavne pomoči, in niso izgubile značilnosti veljavne pomoči zgolj zaradi prenosa na NOS.

Podredno se tožeča stranka sklicuje na kršitev člena 86(2) ES, na očitno napačno presojo dejanskega stanja ter na kršitev člena 253 ES zaradi načina, kako je Komisija izračunala prekomerno nadomestilo javnih radijskih in televizijskih postaj.

Po mnenju tožeče stranke je Komisija napačno izhajala iz tega, da financiranje ni združljivo z načelom sorazmernosti. Tožeča stranka trdi, da je Komisija najprej ugotovila, da financiranje ni vodilo do protikonkurenčnih ravnanj na komercialnih trgih. Zaradi tega tudi ni mogoče govoriti o prekomernem nadomestilu, tako da povračilo ni potrebno.

Komisija je tudi določila znesek, ki ga je treba zahtevati nazaj od sklada Omroepreserve NOS (rezerve za radijske in televizijske postaje). Po mnenju tožeče stranke pa je Komisija pri tem domnevala, da je bil ta znesek kot rezerva še vedno pri

NOS, čeprav je bil dejansko v veliki meri že porabljen v skladu z veljavnimi pogoji.

Komisija je tudi ugotovila, da je treba rezerve, ki so jih posamezne radijske in televizijske postaje prenesle na NOS, v celoti povrniti. Tožeča stranka trdi, da je Komisija s tem brez obrazložitve odstopila od svoje ustaljene prakse, v skladu s katero bi dopustila prekomerno nadomestilo do 10 %.

⁽¹⁾ UL C 61, str. 8.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, str. 1).

Tožba, vložena 28. avgusta 2006 — Eyropaiki Dynamiki proti Komisiji

(Zadeva T-232/06)

(2006/C 261/42)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Eyropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atene, Grčija) (Zastopnika: N. Korogiannakis in N. Keramidas, lawyers)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- naj se odločba GD TAXUD, s katero je bila ponudba tožeče stranke ocenjena kot neuspešna in naročilo dodeljeno uspešnemu izvajalcu, razglasi za nično;
- naj se GD TAXUD naloži plačilo pravnih in ostalih stroškov in izdatkov tožeče stranke, ki so nastali v povezavi s tožbo, tudi če se ta tožba zavrne;
- naj se GD TAXUD naloži plačilo škode, ki jo je tožeča stranka utrpela zaradi zadevnega razpisnega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

S to tožbo tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti odločbe GD TAXUD z dne 19. junija 2006, s katero je bila zavrnjena njena ponudba, predložena na podlagi javnega razpisa TAXUD/2005/AO-001 za specifikacijo, razvoj, vzdrževanje in podporo carinskih IT storitev (informacijske tehnologije), ki se nanašajo na projekte GD TAXUD „CUST-DEV“ (UL 2005/S 117-115222) in dodeli naročilo drugemu ponudniku.